

Този който не може да отговори на бързо, играчътъ взема топътъ и го удрижъ 2 пѣти по гърбътъ и отива на неговото мѣсто. Така продължаватъ играта, до когато желаятъ.

Лисица и Мравка.

дна лисица тръгнала да си събира градиво за кѣща. На пѣтя ѝ срѣщнала една мравка и ѝ попитала: „къдѣ отивашъ кума лесо?“ „До сега съмъ живѣла въ земни дупки, а сега намислихъ да си направѣмъ кѣща, която на всѣкого да хареса“, отговорила лисицата.

„Лошава ли бѣше прѣдишната ти кѣща?“, попитала мравката.

„До толкова не бѣше лоша, но азъ искамъ да живѣмъ на по-чистѣ въздухъ“, отговорила лисицата.

„Имашъ право, казала мравката, но спокойствието още по-вече помага и за това тѣ съвѣтвамъ останни въ старата си кѣща и не прави нова. Ти много хубаво знаешъ какво добро ти мислятъ хората и за това винаги приготвятъ примки за да те уловятъ. Въ земната ти дупка, кѣщата ти, живота ти е спокоенъ; за това или менъ послушай, или попитай по-уменъ нѣкой отъ менъ и тогава прави кѣща“.

„Чужди съвѣти не ми трѣбватъ. Кума лесо си знае работата“, гордѣливо проговорила лисицата.

Мравката не можла да се стѣрпи и казала:—Хей, кума лесо, не знаешъ какво е казалъ единъ уменъ чловѣкъ: „Не се мисли за всезнающъ и не се облѣгай на това, що самъ знаешъ, защото който се мисли за по-уменъ отъ другитѣ, тѣ го наричатъ лудъ. Да ли четири очи по-хубаво не виждатъ отъ двѣ? Дали по-многого свѣщи не свѣтятъ повече отъ една? По-слушай, моя съвѣтъ, за да не се каешъ послѣ!“